

דרישה כללית על "לקוממיות"

נכתב ע"י אבנר

הכלי יצא ממקום העמסה ב-8.2.48 והגיע ב-20.2.48

הכלי:

1. שמה של האגודה SETTI FRATELLI (שבעת האחים) היתה רשומה ברשומה, נירותיה עם הפלוגתו היו כלם מסודרים, כמו כן גם נירות חבר המלחמה. כמובן שדגלה היה איטלקי. נבנתה ב-1927, בניין עץ, נבנתה כמפקשיה בעלת שלשה תרנים בנויה חזק ויציבה מאד במים. מקום בנייתה רומא. ארכה 47 מ' עומקה במים 3 1/2 מטר (שאר המידות אינני יודע כי לא הכינתי את הכלי) בנינים נוספים קודמים לא היו.

2. הסכומים:

המכונה כגיל הכלי, סוג המכונה M/SALVO, 200 כוחות סוס, מצבה הכללית היתה טובה ועברה תיקון כללי לפני צאת הכלי. תצרוכת הדלק היתה כמעט 800 ק"ג ל-24 שעות ולפני צאתו היה מדובר שהמכונה צורכת כסוף ליום. מספר הסובבים המכסימלי היה 365 סיבובים ברגע, ונתן לכלי מהירות של 7 1/2 עד 8 קשר, לפני התיקון הכללי ולאחריו ירדה המהירות בקשר אחד. היו כמה מקרים מיוחדים בגוף: א. אחרי העברה שעשינו נשפכו לנו כל הלגרים של הציר וכמו כן אחדים של הבורכות, כל זה נגרם רק מאי זהירותו של המכונאי השני שלא היה מכונאי על אניה לפני עלותו על הכלי אלא שמש מסגר. לכן יש להסיק מכך שצריך לדאוג שתמיד יהיו שני מכונאים בעלי ניסיון.

ב. עם התחזקת המים יציאת הפרופלור יתד ויותר מהמים, התהילו יותר צרות עם המכונה, והתהילו להתפוצץ צנורות דלק ושסתומים של הראשים. זאת אחת הסבות שנאלצנו לעמוד בכמה מקומות בדרך וכמו כן לעמוד מול קפריסין 24 שעות בלי המוטור.

3. סדורי הקליטה:

כאניה מחסן אחד גדול שאליו הוכנסו מרבית האנשים, כמו כן סודר הפוקסל כמדור מגורים וכבית-חולים, המחסן הגדול מידותיו בערך 22 מ' ו-7 מ' רחב. המטות כמובן היו קומות, בדרך כלל 6 קומות ובמקומות אחדים גם שבע קומות. (הפסידו כ-5 קומות בקצה המחסן הפונה לחדר המכונות כי הכניסו טנקים למים). אמר הבניין הוא: קונסטרוקציה של ברזל עם רשתות (אין מה להוסיף בהם לכך כי כינתים הפסיקו לבנות בשיטת הרשתות ובונים מקרשים). לכל אדם היה אורך משכב של 1.80, ורחב של 50 ס"מ. המשכבים היו משטחים של דשת על הצנורות. רק בחלק הקדמי והאחורי של המחסן היו משכבי עץ. המחסן חולק ל-6 בלוקים עקריים. המעבריים היו ממפיקים למרות שהיו נראים בהתחלה בצדים. מספר המטות הכללי היה 641 וזה לא לפי מה שחשבו תכנית אלא אחרי שעשינו העברה הוחלט על מספר כזה של מטות. עם הבניה היו כמאה 580 מטות.

4. המשכה:

המשכה היתה בתרשים האניה ולכן גם קשה היתה העבודה שם במים קשה. היו 4 דודים עם קבול של 240 ליטר (כל סיר 60 ליטר). שיטת החמום היתה עם פחם ועצים. כיון שפחם שהיה התקלקל לפני השמוש נאלצנו לזרקו לים, ולהשתמש רק עם עצים (העצים הספיקו) מעל הדודים בנינו בניין עץ כמחסה מרוח ונשם. הערה: היה צריך כל ארוחה לבשל בשתי משמרות כי 240 ליטר לא הספיק. הארובות שהיו צריכות להוציא את העשן לא היו מסודרות בסדר וכל העשן היה נכנס לעיני העובדים ומקשה על העבודה. מטביב למטבח קבלו הטבחים את כל השטח והפכו אותו למחסן קטן למען המטבח. מים היו שאובים למטבח במשאבות יד ומעבירים את המים בדליים.

14/248

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעובד "ט" - הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

5. סדורים סניטאריים.

היו שני כתי-כסא, אחד לגברים, ואחד לנשים. לגברים 4 מושבים ולנשים 8 מושבים. נוסף לכך היתה משתנה. מים עברו בצנורות גומי ישר למושבים וכל כמה שעות היתה המכונה מוציאה מים ומזרימה אותם לבתי-הכסא, ואז היו שוטפים את בתי-הכסא ומנקים אותם. הששנו לסתימת צנורות היציאה כי בתי-הכסא היו בנויים בשיטת השקפות. אבל כיון שהיינו מנקים באופן יסודי כל כמה שעות, לא נסתמו ולא היו עניינים מיוחדים עם זאת.

כנין כתי-הכסא היה מיוחד. נבנה ע"י קונסרוקציה של צנורת ברזל שהוזקק לסיפון לדופן האניה ועל זאת נמתח ברזבש שנתמך באופן מתאים לתפקידו זה. בנין זה החזיק כל הסערה וגם קל היה לפרקו בשעת הצורך ולהקימו מחדש. (לאניות שלנו לדעת זה חשוב כי נותן לך אפשרות היסול ובנין מהירים בשעת הצורך).

סדורי הרחצה היו פשוטים. היו שתי שקפות עגביר בהן צנורות עם חורים שהזרימו מים מלוחים במשך כמה שעות של הידום. מקלחת לא הייתה היתה על הכלי כמות גדולה של חומר היטוי וביעקר ד.ד.ט. את הד.ד.ט. היינו מרססים עם מכונת פליט פעמיים כיום, אחרי הד.ד.ט. היינו מרססים סי-קולון (מי בושם). לדעתי חשוב מאד לדאוג שכל כלי יקח כמות של מי-בושם, זה מוסיף הרבה להרגשתם אל הסדבה של האנשים, אנהנד מיד אחרי הנקיזן שהיו עושים למטה פעמיים כיום, היינו מרססים את הד.ד.ט. ומיד אחריה את מי-הבושם, וזה העביר לכמה זמן את הריח הרע שהיה נודף למטה.

6. מרפאה ובית חולים.

המרפאה ובית-החולים היו אצלנו במקום אחד. בית החולים נבנה במוקסל עם 41 מטות, אבל עם העמסה הוסל כמעט בית החולים ונשארו משות אחדות לרשותנו שכמובן מולאו זיכף עם הפלגתנו. היה מרובר עם ננחה בית החולים שבינתיים שארו שם אנשים עד שעת הצורך, אבל כמובן דבר כזה כמעט אי אפשרי, מפני שקשה להזיז מי שהוא ממקומו אחרי שגר שם כמעט שבוע ימים. הצנודה ב-מרפאה ובבית-החולים היתה קשה לכן וכמעט עלתה אפסרית. לא היתה פנה אחת שאפשר היה לעשות מה שהיא. האנשים ישנו על הרצפה ומנעד את אפשרות התנועה. כמו כן הרפואות נחשפו בידי האנשים תיכף למחרת העליה. (איבני רוצה להאשים את מי שהוא כי פשוט גם היה על הכלי גם רדפה וגם אחות. האחיות היא אפי והרדפה הוא מאנגליה מהבוננים. היתה לנו לידה על הכלי וכל העסק עבר בשלום. את היולדת העברנו לירכתים למדורי המלחים וסודר לה מקום גוף. כמובן שיש לדאוג שנשים בחודש אחרון לא יעלו על הכלים. על זאת תוזרים ואומרים וסדכ שולחים אותן בלי כניקה). האסה הזאת ידוע היה כי היא בחודש האחרון ואיבני יודע מדוע שלחו אותה.

7. בלבלה.

כמניות המזון היו מספיקות ואפילו יותר מדי. המטבח לא היה מחלק את כל האכל שניתן ונשארו כמניות די רציניות לסוף הבסיעה. כל אדם קבל 300 גרם גייסקויט, חצי ליטר קפה בבקר עם כמות של דיבה בערך 150-200 גר, בצהריים היה מקבל מרק עם איטריות, ואחר כך דיטה שהיתה מורכבה מבשר, אורז, תיאה, ושעועית. בערב היה מקבל שוב חצי ליטר קפה, או תה עם מירדת יבשים. האריות היתה כלה בארזים ססומים. (האוכל מאיטליה) האריות מרפת היתה בקרטובים וזה קצת פחות רצוי כי הקרטובים מתפרקים.

כמות המזון כמה שאני זוכר: 74 ארזים של גלשות, נוסף לזאת 80 ארזים קרטובים של בויסקויט לאנשים. בשך 50 ארזים. אורז 11 שקים. איטריות 18 שקים. תיאה 11 שקים. מירדת יבשים 84 ארזים. ריבה 80 ארזים, נוסף מיץ פירות 114 קרטובים. קפה 24 ק.ג. תה 7 ק.ג. סוכר 30 ק.ג. מרגרינה 75 קופסאות. פיצ'ס 51 קרטובים. 15 ארזים חלב בקפוסאות. 5 ארזים אבקת חלב. גורז היי.

כמות המים היתה בערך ליטר וחצי עד שני ליטר. היתה כמות של 27 טון מים. ה-כמות האיטית המחלקה ליטר משקה חם, וחצי ליטר מים חיים. הכמות היתמספיקת בהחלט, והאנשים גם ותררו על הכמות הצמצא הזאת.

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעבה"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

נשארה כמות גדולה מאד של מים, בערך 13 טון. מנת הכרזל הורכבה מבסקוויט, בשר בקופסאות, ריבה, מיץ תפוחי זהב ואשכוליות, פיצ'ס, סזיסיס כסיץ, חלב מתוק, פירות יבשים, וגזר חיי. בימים האחרונים חולק האכל פעם ביומיים וכלל את כל הסוגים שמנתי למעלה.

מזונות שמאטינים בטיבם הם: מיץ תפוחי הזהב ואשכוליות, פיצ'ס, סזיסיס כסיץ, כוליביף, גזר חיי, פירות חיים, מזונות שהאנשים כמעט ולא אכלו זהו הריבה, ו..... רצוי להרבות ברוסק תפוחים לילדים, ופיצ'ס וכו' פירות חיים.

8. גיוון האנשים.

מס. האנשים הכללי הוא 787 מלבד המלחים ואנשינו, ילדים עד גיל 6 היו 104, ועד גיל 12 40 בערך, (נשים וגברים אינני יודע בדיוק) ארצות מוצאם: 180 יוצאי צפון אפריקה, 280 כהורים צעירים יוצאי רוב מדינות אירופה, שהתגייסו להגנה ונשבעו לשרת כל זמן שידרשו. הגיל הממוצע לבן הזה גמון ועמד על 24 - 25 ואפילו למטה מכך. ארגונם היה כמחלקות של 24 - 32 איש. היו 26 מחלקות. מטרתן עם ילדים מכל המדינות באירופה ורובם יוצאי פולין שיבכו ברדסה בזמן המלחמה. מחלקות: לכל מחלקה ראש אצבא מחלקה. היתה קבוצה מבין האנשים שעבדו עם אנשינו כגון: מנהל מטבח, מחסנאי ראשי, ראש שמירת, וסדרן עבודה. הנהלת האניה התנהלת כלה בידינו כי היו ספינק מלווים לכך. אחד המלווים היה אחראי על האנשים. אחד האמריקאים שלוחה היה האחראי על המטבח והמחסנים, האמריקאי השני אחראי על הנקיון והסדר בתוך האניה. הרופא והאחות אחראים על בית החולים ועל הספול הרפואי.

היתה קבוצה מטבח (שעבדה גם במחנה) שמנתה 10 עד 15 איש תלוי לפי הצורך. עליהם היה ראש מטבח ומחסנאי, שהאנשים שהזכירתי את עצמם כאחראים במחלט. היתה קבוצת שמירה כח 26 איש שקבלה על עצמה את כל עבודות הכלי הנוספות לשמירה. את נקיון מקומות המגורים היו עושות המחלקות כעצמן. את הסיפון היתה מוקה לפי תורנות מחלקה אחת כל יום. לא היו כל עובדי ליווי למלחים. היינו משתמשים בשעת הצורך באנשים בודדים לכל מיני תפקידי טכנון: הורקת חביות הדלק, צביעה האניה, הורדת התורן וכו'. המטענת היתה בסדר, אמור עד היום האחרון שאז קצת פקעה מבלנות האנשים. השמירה היתה בסדר ושלטה על האנשים.

9. חבר העובדים של האניה.

חבר העובדים הכיל 8 אנשים. קפיטן וקצין ראשון, 2 מכונאים, 4 מלחים, אחד טבח, שני מלחים רגילים ואחד רב- המלחים. מביניהם היו 3 שעבדו אצלנו. הקפיטן הפליג פעם ראשונה עם ארבע החודיות בתור רב-מלחים. שם 5 חדשים בקפריסין ויצא משם עם סמינת דיג ישר לאיטליה, 30 שנה בים. אדם שאפשר לסמוך עליו ב-100%. מכין את העגין ויודע את תפקידו בדיוק. השני שעבד אצלנו זהו המכונאי הראשון, פעם ראשונה בא בתור מכונאי של "שבתאי" ליוז'נסקיה. השלישי את המלחים בא בתור מכונאי שני על "מדינת היהודים" על המכונאי קצת קשה לסמוך, מכונאי חלש במקצת נוסף לזאת הוא גם בתור אדם לא ישר ביותר. המלח שהיה מכונאי על "מדינת היהודים", בחזר בסדר, אפשר לסמוך עליו, מובן לקבל כל עבודה שהיא בלי כל הבדל. הקצין הראשון פעם ראשונה, אדם מצוין 30 שנה בים, אפשר לסמוך עליו בהחלט, יש לו תעודה של רב חובל. מכונאי שני אדם בוגד אף 30 שנה בים, מכונאי טוב, יותר טוב מהמכונאי הראשון. בדרך כלל חבר מלחים טוב מאד ומוכן לעשות הכל. כלם איטלקים, רובם חוץ משני מלחים יוצאי (זיה אריג'ה). לדעתי השוכים ביותר בין כל המלחים שלנו הם האיטלקים. עכדתי גם עם צרפתים וגם עם אמריקאים, והאיטלקים עולים עליהם בארציות בעבודה, בראון חזק ובעיקר בנאמנות. (מדובר על איטלקים יוצאי הצפון). בתור מלחים כלם בסדר אבל בקשר לנביגציה הקצינים חלשים מאד וגם הקפיטן. אינם יודעים יותר מנביגציה תופית וגם זה לא תמיד. מפרשים יודעים קצת אבל לא מבינים הרבה. המכונאי השני יודע ומכין את המכונה, אבל הראשון קצת חלש. בסכום: הם התנהגו בסדר גמור.

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעלהב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדיון.

10. העלאה.

מקום העלאה נמצא מערבית לסן טולפו בריוס צרפת, צפונה מאי דה-לונט ומזרחה טולון. זהו מפרץ קטן כ-200 מ' מהכביש. החוף הוא בזה מאד כי הוא בתוף מפרץ המוגן מרוחות וסערות מזרחיות צפוניות ומערביות פתוח לדרום, ודרום מזרח. עמדתו כ-100 או 150 מטר מהחוף, אפשר להתקרב עוד אבל כיון שזהו מעם ראשונה שעובדים שם חששתי להתקרב עוד ונשארת כי כך היו לי על הכלי 4 סירות גומי גדולות וסירת עץ קטנה. עד הגיענו למקום גמרנו לבפח שתי סירות גומי גדולות ואת השלישית התחילו. שתי סירות גומי גדולות היו שכל אחת לקחה מ-60-70 איש, וסירה אחת קטנה יותר של 30 איש. היו שני הכלי משיכה אל האניה מהחוף. הסירות היו במשכות על ידי יבלי המשיכה עד הסולמות ואז היו קושרים אותן אל החרטום והירכתיים, והאנשים עלו בסולמות עץ אל הכלי וכאן תיכף הורדו למטה ע"י הסדרנים. למטה סידרו את המקומות הסדרנים ואנשיגז. שלטת הסירות היו הולכות וחוזרות על אותם החכלים. מסך העבודה היה שלש וחצי שעות. העבודה הלכה מהר ובסדר גמור. לפני בניית למקום העמסה דובר על העלאה לכל ילדים ולבסוף לא העלו את זאת ונשלח חזרה למחנה. בסירות הגומי צריך היה להתמיד למלאות את התאים האמצעיים גם כן. כמו כן צריך שתמיד יהיה תכל מסביב לסירה, שיהיו שני הכלי התקשרות ליד הסולם, שהסולם יהיה קשור בהצגן והמעברים מהסולם למקומות הירידה תהיינה קלות ונוחות, ולא תקנה הרבה זמן. כמו כן רצוי תמיד לצרף להשתדל לא צאצאק להפריד בין המחלקות כי אחר כך מתחילים צרות ותסבוכות. צריך להעלות מחלקות מחלקות אפילו אם לוקח קצת יותר זמן, לאטוף ולשמור על סדר המחלקות. רצוי גם את מחלקות הילדים להעלות לא האחרונים על סבת שקבלו מקומות טובים ובכלל שיהיה להם מקום, אחרת מעלים את האנשים הצעירים וכך ולבסוף נשארים הנשים והתינוקות בלי מקומות. רצוי לחלק את מנת 24 השעות גם שקירות הקאה, כי אחרת אם עלות האנשים הם מקיאים.

11. הדרך

הדרך שפתחתי בה היא כמובן הדרך שמוכרשים ללכת בה בתקופת החורף וביחוד ינואר-פברואר עד אמצע מרץ, כי התקופה הזאת רצופה סערות חזקות ביחוד בסביבת הארץ הבאות ממערב ודרום מערב. לכן השתדלתי מה שפחות להתרחק מהחוף ולהקטין ע"י כך את האפשרות של השארות בים עם סערה אגדנה. קפריסיים היו כן: מקום העמסה צפון קורסיקה, מסינה, צפון כרתים, סקרפונט. צפון קפריסין, בין קפריסין ותורכיה, קנרוס בירות והארץ. כיון שהשבת שלבירות אפשר להגיע עם חשכה ומשם לארץ לעבוד בחושך התלכתי לעבור מצפון לקפריסין. האניה שמהירותם בים שקט 7 עד 7 1/2 מימיות או ומלכלככים את כל הספינה. סורידה עם השתנות מזג האויר. כאשר הים קצת רועש וישנם גלים מעטים היא מאבדת מהירותה ויורדת ל-4-5 קשר (כשהגלים באים מצד האניה) אבל כאשר הגלים נגדיים היא יורדת יותר ולפעמים אניה מתקדמת כלל או מיל אחד בשעה מטלטלת כהוגן בשעת גלים ואפילו לא חזקים במיוחד. סערה ראשונה נתקלנו יום לפני המסינה- אבל היא באה מאחורינו ולכן רק הוספה לנו מהירות יותר גדולה. בין איטליה וירון סערה שניה שנמשכה יותר מ-24 שעות אלא שבאה מצידנו והוסיפה לנו מהירות כיון שהעלינו מאחורינו מפרשים. סערה שלישית נתפסנו בין קפריסין ותורכיה באה מאחורינו ושוב הלכנו כ-8 קשרים. הסערה העקריית הייתה עם עוברנו את כף אנדריאנה שבקפריסין. נכנסנו לסערה הדרומית מערבית שהתוללה בחומי הארץ. הסערה נמשכה כמה ימים ואנחנו רק הגענו לסופה זכילינו אתה 48 שעות שעמדנו כמעט על מקום אחד.

12. תפיסת תכלי.

האוריון הראשון עבר עלינו יום לפני שנתפסנו ע"י אנית המשחית היינו מול פפגוסטה ולא התקדמנו במוטור אלא רק במפרשים. זה היה בערך ב-1300 והאוריון הג מעלינו פעמיים והסתלק בכיוון קפריסין ולא חזר. הוא היה מטיפוס ליבריטור עם 4 מנועים הצבועים אדום. אינני בטוח שגילה אותנו, למחרת ב-1600 ארעה כ(90 מיל מטיפה מול בירות גילה אותנו האוריון וכעבור שעה וחצי הגיעה אנית משחית 91 - היא נשארה לבדה. קבלנו לפני כן הוראה לא להתנגד זלכן גועתי אתה ליד הסכם שנסע לבדנו להיפך וזה עלו כ-3 מיל מהנמל.

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעבה"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

נסענו של הלילה בעצמנו דרך למחרת כ3 מיל מחימה עלו אלינו אנשי הצי.

13. הקשר והתוראות.

מבסיס היציאה לא קבלנו כל הוראות ואפילו לא את שמנו. את השם קבלנו רק אחרי שעברנו את המסיבה ומאיתלית. מהארץ קבלנו את השם והתוראות לא להגיע לנתרית אלא לתל-אביב, ולא להתגונן. הקשר של הזמנה היה בסדר גמור הן מהלילה שאז אי אפשר לעבוד. נוסף לכך נתן הודעונו את הידיעות של מזג האוויר ממלטה. איננו בדעונו כי כדא הודעונו יתן בעצמו דו"ח, עלי להעיד דק הערה אתם: אם אתם בעצמכם מבקשים שגאזין למלטה, אל תקבעו א ה שעות הקשר לשעות פצריך להאזין למלטה.

הערה אהם בקשר לאורדו.

האורד שהיה כבלי הוא אולי מסמך לחורף, אך בהחלט לא בקיץ

~~אשר לא יאמר את השם והתוראות והשם והתוראות והשם והתוראות~~

דקשה לשאת את החום שגורר במחסן. המאוררים צריכים להגיע עד הקדמות התחתונות ולא רק חורים בסיפון.

נוסף לזאת עוד הערה אהם כללית. לדעתי אסוד שמלים כאלה, ומעץ יצאו בתקופת השנה הזאת, כלומר ינואר-פברואר כי זוהי סכנה. אם ככל זאת רוצים להוציא כלים בתקופה זאת, מוטב שיבחר הנמר של אנשים צעירים ולא נשים זגורים זקנים עם תינוקות עד גיל 6, לעם נשים הרות בתושבים האחרונים.

1.10

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדיון.

10/242

מבנין /
מבנין .א.א.

ה ס כ י נ ה * ל ק ר ט ז י ר ה * SETTE FRATELLI

מספר העובדים : 5 איסלקים, רטומים בצוות, 2 ישראלים
 נוסעים כשהורים. (כולל אחראי)
 האחראי : אורי סהון.
 כסף : בידי האחראי 500 דולר.
 נגרות ע"י האניה "התקוה" . לפי ההוראה לגאסה.
 יצאו מחיכה ב-28.8.48 , בטעם 15.00 .
 על הפלי אין שום אפשרות של הסתמכות (חורדה עוגן,
 מנוע וכו').

מבנין /
מבנין

14/42

20.2.48
20.2.48

2125

32.58

ל - ברמן
מ - ארנון

אלקומסיות עם 700 מעטלים בתוספת
אתמול ע"י הצי והובאה חבוקר לחיטה.
העולים יגורו לקאריסין.

2.4
ב. ברמן. מ. לקומסיות.

(143)

23.2.48

32.58

ל - יסער
מ - ארנון

מלך, אבנר, והסמי דוד
מאלקומסיות ירדו אצלנו.

2.4

ב. יסער. קומסיות. מ.

מקור

20.2.48

1919

55 ס.ס

ל - רי"ם
ס - ארנ"ן

"לקוסמיוח" חובאה הבוקר להיפת.
העולים מועברים לאוניות הגירוש.
הרכב החנועות:

השוח"צ 108
דרור נצה סוע"צ 66
מפא"י נוח"ם גורדוניה 127
כללים נוער ציוני 46
דח"ם 88

הע"ק 4.ה
ב. רי"ם חו"ם לקוסמיוח

21.2.48

1410

47 ס.ס

ל - ארנ"ן
ס - רי"ם

המעפילים מגיעים עכשו הנח למחנה 63.
הגיעו יהודיה, אודקוני, שמונה גוי"ם.
שלום להחראות.

ה.ס
רי"ם, ב, קוסמיוח.

14/11/48

15.2.48
16.2.48 0180

3.סס

ל - ארנון
ס - זיבלח

סח הגלים ושעות של קול ישראל.

16.2.48
16.2.48 1345

3.סס
דחוף

ל - קוממיות
ס - ארנון

- א. מטעמי בטחון לא רצוי לבוא לערכת, על כן עליכם להשתדל לחגיע לזליג. תאשר קבלת תזכיר זה.
- ב. לפי השבוננו תגיעו לזליג ביום הרכיעי בלילה. מה חשבונוכם?
- ג. עד איזה יום יספיק לכם הדלק.
- ד. תזכרו לקיים את הקשר עד להוראה סאתנו.
- ה. כמה סירות, לכמה אנשים, כמה מטר חבל.

15.2.48
16.2.48 1350

4.סס

ל - קוממיות
ס - ארנון

כאם תתפסו אל תתנגדו בים הפתוח. תתנגדו פסיבית בנמל בשעת ההעברה לספינת הגרוש. תאשר קבלת הוראה זו.

16;2.48 1100
16.2.48 1355

5סס

ל - ארנון
ס - זיבלח

הגדרה: 5 תאריך 16/2, שעה 1100, צפון 3539, מזרח 3025, קורס 085, מהירות 060 ים-בינובי.

16.2.48
16.2.48 1755

4.סס

ל - ארנון
ס - זיבלח

בתשובה לתזכירך 3.

- א. כיוון ששנינו את צורת/החיזונית של הכלי באופן מוחלט ישנם סיכונים שנגיע לערבה.
- ב. לפי השבוננו נגיע לערבה ביום חמישי בשעות המקודמות.
- ג. מתברר שיש עוד דלק לסטה ימים.
- ד. ישנן שתי סירות גומי לתשעים איש עם סדורי מלוי מיוחד, סירת עץ לסטונה איש, מבקשים אשור לתזכיר זה.

17.2.48 0530
17.2.48 0805

6סס

ל - ארנון
ס - זיבלח

הגדרה: 6 תאריך 17/2, שעה 0530, צפון 3558, מזרח 3248, קורס 090, מהירות 070 ים-סוער.

14/242

8.2.48
8.2.48 1638

43.00

ל - ארנון
ס - יסער

הזיכילה יצאה בארבע לפנות בוקר עם שבע מאות.

8.2.48
8.2.48 1920

14.00 דהון

ל - ארנון
ס - סידני

הזיכילה יצאה אמש מנסר עם שבע מאות מעמילים וצאצא/אחביניהם
מאיתיים אצו וסטובים צעירים סגויסים שהגיעו השבוע מאשכנז.

10.2.48
11.2.48 1030

24.00

ל - ארנון
ס - סידני

בשמיני יצאה SETTE PRATELLI המכונה הזיכילה בעלת
שלושה תרבים. עם 699 איש.

- 63 - ער סבתים
- 44 - 3 - 6
- 34 - 7 - 14
- 80 - 15 - 18
- 277 - 19 - 25
- 173 - 26 - 35
- 58 - 36 - זמעלה
- 437 - בחורים:
- 262 - בחורות:

התנועות:

- 108 הטוה"צ
- 66 זרוד, נצח, פוע"צ
- 127 סמא"י נוחם גורדן
- 46 כללים, נוער ציוני
- 88 אוכלי כסר
- חלונים: אבנר, מלך
- גדעוני: אהרן
- דלק - 15 טון, 1 טון ליזום.
- סימ - 30 טון,
- ויזום - 490
- סליק לאנשים ולבירות.

14/212

12.2.48
12.2.48

2015

169.00

ל - יסער, ליאונרד
מ - ארנון

שם הזיבלה * ספינת ההגנה לקניס יו ת"א

13.2.48
14.2.48

1130

172.00 דחוף

ל - יסער וסידני
מ - ארנון

א. הזיבלה כבר ששה ימים בדרך ועדין איננו יודעים: מקומה, מחירותה, עומק, הקורט, מקומט של הסליקים, מטטר הצנודים הזרים וכו', אבא ההישו.
ב. היש לה מכשיר ש.ה.ש. וכמה מצברים.

14.2.48
14.2.48

0600
0740

1 צפ

ל - ארנון
מ - זיבלה

הגדרה: תאריך 14.2. שעה 0600, צפון 3609, מזרח 2626, קורט 086, מחירות 050, ים 3 (מוער).

14.2.48
14.2.48

0930
1350

1.00

ל - זיבלה
מ - ארנון

א. שמכם: ספינת ההגנה, לקניס יו ת"א
ב. האם הנכם מאזינים לתחנת מלטה? חמסורת הודעות על מזג האויר.
ג. תמטרו תאור מקום הסליקים.
ד. לכמה ימים, החל ממחר יש לכם מזון, מים ודלק.
ה. כמה עובדים מורים ותפקידיהם.
ו. מה מצב בריאות, הספינה, והמכונות.
ז. אם הנכם רוצים נקיים האזנה תכופה, תציעו שעות, האם הנכך מאזינים לקול ישראל - וקול יבוסלים.

14.2.48

1400

ל - מיכאל
מ - אסד

הכלי לא הודיע כלום. קבעתי אתו קשר ב-1730 ואחרי זה אקבע לו לשעה 1930.

מעפילי "קוממיות" גורשה לקפריסין

שנים ענין העברת העולים לאניות בני דרוש שהפך לשיגרה מבישה אינו לנשק עוד את העתונאים לגמל חיפה מעתוני חוץ לא היה איש וגם מעתונאי ארץ ישראל כיהודים כערבים היו רק בודדים.

אלמוני באגיות המעפילים
מסורים לנו כי לאחר שהועברו כל המעפילים מהאגיות לקוממיות הפיע בספינה אלמוני שהוטרים הוציאו אותו מהנמל לא יכולנו לברר מי האיש ולמה הוציאו אותו בצורה כזאת מנמל חיפה.

שבהם לתמיכה בעלותם בכבוש על ספינתם היו שני דגלי ציון וכתובת מספר בת ההגנה לקוממיות בשעתים נמשכה התעבורה משתי עשרה עד שתיים אהחיצ. בסך הכל הועברו שלוש מאות שמונים ושבעה גברים מאה שבעים וארבע נשים סאה שלושים ושניים ילדים אחד עשר חולים שנוקקו להעברה כאלונקות אחר העולים נשאר בארץ והועבר לבית חולים.

בשעת התעבורה נכתו גיגי השלטונות האורתיים והצבאיים היו עתונאים מוצ-

שוב חורה ונשנתה לגמל חיפה התמונה המפילה של גירוש מעפילים לקפריסין. 705 באי הספינה לקוממיות הובאו לחיפה הועברו אל אגיות הגירוש אושן ויגודי וגורשו מן הארץ. הספינה קטנה בעלת שני תרנים כ-300 טון נמחה הועמדה ליד שובר הגלים הראשי לצדה של הסירות היצי ושמעפילים הועלו אל אגיות המלחמה גבדוק חוסר בדידיטי ואחר כך הועברו לאגיות הגירוש. המעפילים נראים יעונים אם כי פה ושם נזקקו אחזים ביוחד הקשישים

מעפילי «קוממיות» גורשו לקפריסין

מעפילי האגיות קוממיות שהגיעה ארצה ביום ג' גורשו כן ביום לקפריסין והגיעו לשם אחת-עשר בבוקר.

ספינת המעפילים קוממיות על 705 נסעה מבוסה לגמל חיפה ביום ו' לסוף צ. העברת המעפילים לאגיות הגירוש אושן יגודי נמשכה ללא התנגדות גמל השלטות היגלות של אנשי הצבא הכריטי במשך שבע ימים הועברו 387 הגברים 174 הנשים 132 ילדים ו-10 חולים שהועברו כאלונקות אגיות הגירוש שהפליגה בשעה 2 אחחצ קפריסין.

המעפילים רובם מינצאי ארצות אירופה לק מהם מהעדה הספרדית וביניהם מספר ילד של התנועות הם היו לבושים באופן שביע רצון.

בספר שאיש אחר חזר מהאגיות עיי משטרה נזקק לחנות המשטרה בגמל יצחק אחרוניך כן 55 שנחבל בויפון יצא לים החולים של הסוגנות בחיפה

144

Handwritten signature or initials.

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעבהב"ט - הארכיון לתולדות ההגנה. אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.